



Vlaamse minister van van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012

1. ALGEMENE TOELICHTING

Het ontwerp van besluit bevat drie blokken van uitvoeringsbepalingen die werden gestructureerd volgens de structuur van het Wapenhandeldecreet.

a. Procedures en nadere regels

i. Aanvraag en toekenning documenten

Het grootste blok van het ontwerp van besluit voorziet ten eerste het procedureel kader en de nadere regels van de aanvraag en toekenning van de verschillende documenten die het Wapenhandeldecreet voorziet.

De betreffende documenten zijn de verschillende types van vergunningen, voorafgaande machtigingen, certificaten van gecertificeerd persoon, voorlopige adviezen en schriftelijke bevestigingen. Telkens worden de relevante elementen geregeld. Het gaat dan ondermeer over de regeling van de aanvraag- en toekenningsprocedures, over de nadere regels omtrent het eisen van bijkomende informatie en het opleggen van toekennings- en gebruiksvoorwaarden en over regels omtrent de inhoud, geldigheidsduur, verlenging of herevaluatie en de afhandeling van documenten.

ii. 'Beheer' van documenten en aanvragers

Ten tweede voorziet dit blok het procedureel kader en de nadere regels van het bijhorende 'beheer' van deze documenten en de aanvragers. Dit omvat de regels omtrent: (1) schorsing, intrekking en beperking van de documenten; (2) de tijdelijke uitsluiting van hun aanvragers; (3) het hoorrecht bij weigering van vergunningen, voorafgaande machtigingen, en certificaten; (4) het opleggen van administratieve sancties en; (5) de rapportering over het gebruik van vergunningen.

Wat betreft de nadere regels van de rapportering over het gebruik van vergunningen moet vermeld dat in de opmaak van de regels omtrent de rapportering over het gebruik van algemene vergunningen het aangegeven engagement werd vervuld om deze regels vast te stellen op basis van overleg met de sector. Dit engagement werd vertaald in een bevraging over rapportering en bewaring van gegevens die werd voorgelegd aan verschillende personen waarvan de administratie verwacht dat zij na de inwerkingtreding van het Wapenhandeldecreet gebruik zullen maken van het systeem van algemene vergunningen en aan de betrokken sectororganisatie.

iii. Kennisgevingen

Het derde onderdeel van dit blok voorziet de nadere regels van de enkele kennisgevingverplichtingen die het Wapenhandeldecreet voorziet. Het gaat respectievelijk over de kennisgeving bij overbrenging van bepaalde defensiegerelateerde producten naar het Vlaamse Gewest (artikel 7, §2, van het Wapenhandeldecreet), de kennisgeving bij tijdelijke overbrenging, in- of uitvoer van civiele vuurwapens door vuurwapenpashouders (artikel 35, §2, tweede lid, en artikel 39, §1, eerste en tweede lid, van het Wapenhandeldecreet) en de kennisgeving bij overbrenging van civiele vuurwapens door erkende wapenhandelaars (artikel 36, §1, eerste lid, van het Wapenhandeldecreet).

b. Nadere invulling ‘inhoudelijk kader’

i. Goederenlijsten

Het ‘inhoudelijke’ blok betreft eerst en vooral de goederenlijsten waartoe de Vlaamse Regering de opdracht of mogelijkheid krijgt in artikel 3, §1, 7, §2, 8, §1, 8, §3 en 30, §2 van het Wapenhandeldecreet. Het gaat respectievelijk over: 1) de lijst van defensiegerelateerde producten, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, munitie en andere goederen, waarvan de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging verboden zijn; 2) de lijst van defensiegerelateerde producten, bijkomend aan gevoelige goederen als vermeld in artikel 2, 9°, van het Wapenhandeldecreet, waarvan de overbrenging naar het Vlaamse Gewest een kennisgeving en de invoer een vergunning behoeft en van ordehandhavingsmateriaal waarvan de invoer een vergunning behoeft; 3) de lijst van ordehandhavingsmateriaal waarvan de uit- en doorvoer een vergunning behoeft en; 4) de lijst van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie die in-, uit- en doorgevoerd en overgebracht kunnen worden zonder vergunning.

Deze lijsten werden opgesteld binnen het strikte beleidskader dat werd vastgelegd in de betreffende bepalingen van het Wapenhandeldecreet. Illustratief in die zin is de lijst van ‘verboden goederen’, waarbij de beleidskeuze omtrent welke goederen onder het in-, uit-, doorvoer- en overbrengingsverbod vallen exhaustief in artikel 3, §1, van het Wapenhandeldecreet werd gemaakt en de betreffende lijst bij die decretale keuze enkel een richtsnoer is.

De voorziene lijsten houden bovendien ook rekening met nationale en internationale regelgeving die een directe of indirecte invloed heeft op de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging van de betreffende goederen.

ii. Algemene vergunningen

Het tweede onderdeel van het 'inhoudelijke' blok betreft de vaststelling van de algemene vergunningen, voorzien in artikel 14, §2, van het Wapenhandeldecreet en de nadere invulling van hun inhoudelijk kader.

De betreffende bepalingen voorzien eerst en vooral voorwaarden en beperkingen die aan het gebruik van de algemene vergunningen. Het gaat daarbij respectievelijk over: 1) formele voorwaarden die grotendeels voortvloeien uit bepalingen van het Wapenhandeldecreet en het onderhavig ontwerp van besluit en; 2) inhoudelijke voorwaarden en beperkingen omtrent het gebruik van de algemene vergunningen en omtrent de eventuele uitvoer na overbrenging.

Vervolgens worden de nadere regels vastgesteld omtrent de verplichte registratie door personen die gebruik willen maken van de algemene vergunningen, vermeld in artikel 14, §6 van het Wapenhandeldecreet.

Een tweede luik van de nadere invulling van het inhoudelijk kader van de algemene vergunningen betreft specifiek de algemene vergunningen voor tijdelijke overbrenging voor de specifieke doeleinden van enerzijds demonstratie, evaluatie of expositie en anderzijds onderhoud of herstelling.

Binnen dit luik wordt ten eerste de draagwijdte van de verschillende doeleinden omschreven, dit aan de hand van gelijkaardige bepalingen in Verordening 1232/2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 428/2009 van de Raad tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweeërlei gebruik.

Ten tweede wordt voor het gebruik van de algemene vergunningen met het oog op transparantie een voorrangregel ingeschreven ten voordele van deze vergunningen voor specifieke doeleinden. Als bepaalde overbrengingen onder het toepassingsgebied van verschillende algemene vergunningen kunnen vallen, moet bij voorrang deze vergunningen gebruikt worden. zodat uit de jaarlijkse verslaggeving duidelijk de doeleinden blijken waarvoor de algemene vergunningen werden gebruikt.

c. Interne werking

Het derde blok, met regels over de interne werking, bevat respectievelijk de aanwijzing van de bevoegde minister en dienst, de informatieverstrekking aan andere autoriteiten, de aanwijzing van de toezichthoudende personeelsleden en de aanwijzing van de bevoegde autoriteit voor het opleggen van administratieve sancties en het innen van administratieve boetes.

2. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1 – Verdere omzetting richtlijnen

Deze bepaling wordt in onderhavig deel 1 van het besluit opgenomen omdat de omzetting verspreid zit over de verschillende delen van het besluit. Een overzicht van de betreffende artikelen is raadpleegbaar in de omzettingstabellen van de respectievelijke richtlijnen.

Artikel 3 – Definities

Punt 4° – ‘niet-essentiële onderdelen’

De definitie van ‘niet-essentiële onderdelen’ kadert binnen de regels over het verbinden van voorwaarden aan de overbrenging van onderdelen zoals die zijn opgenomen in artikel 4, lid 7 en 8, van richtlijn 2009/43. Om in dit besluit, de ministeriële besluiten en de praktijk eenvoudig te kunnen refereren aan de in de Gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen vermelde onderdelen die in deze bepalingen bedoeld worden, wordt aan deze onderdelen hier de omvattende term ‘niet-essentiële onderdelen aan verbonden.

Artikel 4 – Bevoegde instantie en mededelingswijze toegekende documenten

Deze bepaling zet ondermeer artikel 9, lid 1, van richtlijn 2009/43 verder om.

Met het oog op duidelijkheid wordt in artikel 4 tevens de afleveringswijze van documenten geregeld.

In anticipatie op een eventuele digitalisering van de aanvraag- en toekenningsprocedures wordt wel voorzien dat de Minister kan bepalen dat aanvragen ook via elektronische weg kunnen gebeuren en dat de gevraagde documenten ook via elektronische weg afgeleverd kunnen worden.

Artikel 5, paragraaf 1 – Wijze van aanvraag en kennisgeving

De wijze waarop aanvragen, kennisgevingen en registraties moeten gebeuren wordt in artikel 5 geregeld omdat op dit moment de authenticiteit van de ondertekening van een aanvraag enkel gegarandeerd kan worden via een papieren indiening. Dit is relevant omdat de aanvrager met zijn ondertekening bepaalde verbintenissen onderschrijft.

Voor kennisgevingen is een papieren indiening niet noodzakelijk omdat aan de kennisgevingen op zich geen verbintenissen verbonden zijn. Daarom worden wel kennisgevingen via elektronische weg toegelaten.

Aangezien aan kennisgevingen mogelijk een termijn verbonden is waarbinnen de bevoegde dienst bepaalde handelingen moet stellen, wordt voorzien dat de bevoegde dienst na ontvangst van een volledige kennisgeving aan de betrokken persoon een ontvangstmelding verstrekt. De betreffende termijn kan immers pas ingaan op het moment dat de bevoegde dienst beschikt over een volledige kennisgeving.

Artikel 5, paragraaf 2 – Formulieren

In opvolging van de beslissing van de Vlaamse Regering van 5 mei 2006 dat moet vermeden worden om in een besluit het gebruik van een bepaald formulier vast te leggen bevat dit besluit geen modellen van formulieren. Met het oog op uniformiteit wordt echter wel het verplicht gebruik van standaardformulieren van de bevoegde dienst verankerd.

Artikel 6 – Overmaken afschriften documenten andere relevante overheidsinstanties

Deze mogelijkheid wordt uitdrukkelijk in het besluit opgenomen om een mogelijk probleem te voorkomen in het kader van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Deze mogelijkheid zal ook op het aanvraagformulier herhaald worden.

Artikel 7 – Goederenlijsten

Lid 1 – Lijst van defensiegerelateerde producten, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, munitie en andere goederen, waarvan de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging verboden zijn

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 3, §1, lid 3, van het Wapenhandeldecreet.

Lid 2 – Lijst van defensiegerelateerde producten, bijkomend aan gevoelige goederen als vermeld in artikel 2, 9°, van het Wapenhandeldecreet, waarvan de overbrenging naar het Vlaamse Gewest een kennisgeving behoeft

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 7, §2, lid 2, van het Wapenhandeldecreet.

Lid 3 – Lijst van defensiegerelateerde producten, bijkomend aan gevoelige goederen als vermeld in artikel 2, 9° van het Wapenhandeldecreet, en van ordehandhavingsmateriaal waarvan de invoer een vergunning behoeft

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 8, §3, lid 2, van het Wapenhandeldecreet.

Lid 4 – Lijst van ordehandhavingsmateriaal waarvan de uit- en doorvoer een vergunning behoeft

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 8, §1, lid 1, van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 8 – Machtiging Minister tot formele bijwerking lijsten

In de lijsten vermeld in artikel 7 wordt frequent verwezen naar bepaalde internationale overeenkomsten en vooral naar specifieke categorieën van de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen. Dit heeft als doel de geïndiceerde goederen klaar aan te duiden en, waar toepasselijk, tekstuele overeenstemming te creëren als dezelfde goederen in verschillende lijsten geïndiceerd worden. Hiervoor is vooral de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen van belang, die in principe enkel geldt bij uit- en doorvoer en, op basis van de definitie van 'defensiegerelateerde producten' in artikel 2, 5°, van het Wapenhandeldecreet, bij overbrenging binnen de EU. Deze gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen wordt echter jaarlijks door de Raad van de Europese Unie aangepast in

navolging van de jaarlijkse aanpassing van de zogenaamde 'Munitions List' van het Wassenaar Arrangement, waarvan de gemeenschappelijke EU-lijst de europeesrechtelijke vertaling vormt. In principe zijn de verwijzingen naar de gemeenschappelijke EU-lijst in de lijsten vermeld in artikel 7 dermate ruim dat de jaarlijkse aanpassing van de gemeenschappelijke EU-lijst geen effect zal hebben op deze verwijzingen. De verwijzingen hebben immers enkel betrekking op de hoofdcategorieën van de gemeenschappelijke EU-lijst. In zoverre dat deze categorieën toch zouden gewijzigd worden, werd ervoor geopteerd om de dan noodzakelijke aanpassing van de lijsten vermeld in artikel 7 zo efficiënt mogelijk te laten verlopen, namelijk bij ministerieel besluit. Deze delegatie is juridisch mogelijk omdat het enkel gaat over het formeel in overeenstemming brengen van het besluit van de Vlaamse Regering met internationale regelgeving en de draagwijdte van de delegatie dus strikt gekaderd is. Dezelfde redenering gaat op voor eventuele wijzigingen in de internationale overeenkomsten waarnaar in de lijsten vermeld in artikel 7 verwezen wordt.

Artikel 9 tot en met 13 – Algemene vergunningen

Deze bepalingen zetten artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 1 tot en met 3, van richtlijn 2009/43 verder om.

Artikel 9, paragraaf 1 en bijlage 5-9 – Vaststelling van de algemene vergunningen

Deze bepaling verwijst naar de verschillende algemene vergunningen in bijlage bij het besluit en naar de voorwaarden voor het gebruik ervan die zowel in het Wapenhandeldecreet, besluit zelf als in de algemene vergunningen worden vermeld.

Artikel 9, paragraaf 2 en 3 – Voorwaarden en beperkingen voor het gebruik van de algemene vergunningen

De voorwaarden en beperkingen voor het gebruik van de algemene vergunningen vinden hun grond grotendeels in verschillende bepalingen van het Wapenhandeldecreet.

Paragraaf 2 – Voorwaarden met toepassing van artikel 12 van het Wapenhandeldecreet

De beperking in punt 1 is een spiegelbepaling van artikel 16, lid 2, 2°, van het Wapenhandeldecreet, waarin staat dat de telkens een individuele vergunning moet aangevraagd worden wanneer het gaat om een overbrenging voor toegelaten doeleinden van goederen waarvan de overbrenging verboden is op basis van artikel 3, §1 van het Wapenhandeldecreet.

De beperking in punt 2 beoogt een evenwicht tussen het vrijwaren van de toepassing van artikel 20 van het Wapenhandeldecreet en het vrijwaren van de bedoeling van richtlijn 2009/43 om vooral met de introductie van algemene vergunningen de overbrenging binnen de EU van defensiegerelateerde producten te vergemakkelijken. De uitzondering op het gebruik van de algemene vergunningen is een door de richtlijn toegelaten beperking die er op gericht is de transacties waarover punt 2 handelt onder de toepassing van de individuele of globale vergunning te brengen, zodat deze met toepassing van artikel 20 van het Wapenhandeldecreet

kunnen getoetst worden aan de criteria, vermeld in artikel 26 en 28 van het Wapenhandeldecreet. De verzachting van deze uitzondering is er op gericht de proportionaliteit ervan te garanderen en de noodzaak van een aanvraag van een globale of individuele vergunning te beperken tot de gevallen waarin dit echt noodzakelijk is. In de memorie van toelichting bij artikel 19 van het Wapenhandeldecreet wordt het noodzakelijke vertrouwen in lidstaten van de EU, de NAVO en het Wassenaar Arrangement uitgebreid toegelicht.

De gebruiksbeperking in punt 3 is nodig om te vermijden dat defensiegerelateerde producten het Vlaamse Gewest als toelaatbare producten verlaten, echter met als bedoeling de integratie in, gebruik met of de ontwikkeling of productie van defensiegerelateerde producten waarvan de overbrenging op zich verboden is op basis van artikel 3, §1, lid 2, van het Wapenhandeldecreet.

De gebruiksvoorwaarde in punt 4 sluit aan bij de regeling omtrent tijdelijke transacties die ook voor andere dan algemene vergunningen is voorzien (zie artikel 19 van het besluit).

Paragraaf 2, lid 1, 2°; d) en lid 3 – Regeling omtrent niet-essentiële onderdelen in kader van algemene vergunningen

Deze bepalingen passen de regels over het verbinden van voorwaarden aan de overbrenging van onderdelen, opgenomen in artikel 18 van dit besluit, toe op algemene vergunningen. Uiteraard is deze toepassing aangepast aan de aard van de algemene vergunningen, waarbij de overweging van de voorwaarden niet gelinkt kan worden aan specifieke overbrengingen, maar algemeen moet gebeuren.

In lijn met de bepalingen in artikel 18 van dit besluit behoort het oordeel of bepaalde defensiegerelateerde producten van de betrokken persoon onder de definitie van niet-essentiële onderdelen, als vermeld in artikel 3, 4°, vallen toe aan de bevoegde dienst. De bevoegde dienst zal hierover moeten oordelen in het kader van de verplichte registratie van elke persoon die van een algemene vergunning gebruik wil maken, als vermeld in artikel 14, §6, van het Wapenhandeldecreet.

Paragraaf 3 – Voorwaarden met toepassing van andere bepalingen van het Wapenhandeldecreet en van bepalingen van het besluit

De “voorwaarden en beperkingen als vermeld in artikel 10, 14 en 49 van het Wapenhandeldecreet verwijzen respectievelijk naar de volgende voorwaarden: 1) de vereiste voor iedere persoon die defensiegerelateerde producten definitief wil overbrengen om over een voorafgaande machtiging te beschikken; 2) specifiek betreffende de algemene vergunning voor overbrenging naar gecertificeerde personen, de uitsluiting van defensiegerelateerde producten die vallen onder de definitie van gevoelige goederen (vermeld in artikel 2, 9°, van het Wapenhandeldecreet) uit het toepassingsgebied van deze vergunning; 3) de vereiste voor een persoon die gebruik wil maken van een algemene vergunning om zich voorafgaand bij te administratie te registreren en; 4) de vereiste voor personen die gebruik maken van de algemene vergunningen om daarover aan de administratie te rapporteren.

Artikel 10 – Nadere regels van de registratie vermeld in artikel 14, §6, van het Wapenhandeldecreet

Paragraaf 1, lid 1 en paragraaf 4, lid 1 en 3 – Termijnen

De minimumtermijn van twintig werkdagen voor de registratie en de maximumtermijn van tien werkdagen om de registratie te bevestigen moeten er gezamenlijk voor zorgen dat: (1) de bevoegde dienst voldoende tijd heeft om de technische gegevens en de aanwending van de opgegeven producten en de mogelijke toepasselijkheid van artikel 9, §2, eerste lid, 2°, d), van het besluit te onderzoeken en; (2) de betrokken persoon tijdig weet wanneer hij of zij de algemene vergunning zal kunnen gebruiken.

Om dit evenwicht te bewaren, maar tegelijk noodzakelijk verder onderzoek naar de mogelijke toepasselijkheid van artikel 9, §2, tweede lid, van het besluit mogelijk te maken voorziet paragraaf 4, lid 3, dat de bevestiging van registratie weliswaar wordt bezorgd, maar dat de bevestiging van de mogelijke toepasselijkheid van artikel 9, §2, eerste lid, 2°, d), van het besluit later kan volgen.

Paragraaf 1, lid 2, punt 6° en paragraaf 4, lid 2, punt 6° - Vaststelling “niet-essentiële onderdelen”

Artikel 9, §2, lid 1, 2°, d) van het besluit stelt dat de overbrengingsbeperking opgenomen in lid 1, punt 2° van die paragraaf niet toepasselijk is op niet-essentiële onderdelen als gedefinieerd in artikel 3, punt 4°. Zoals aangegeven in de memorie bij dat artikel “behoort het oordeel of bepaalde defensiegerelateerde producten van de betrokken persoon onder de definitie van niet-essentiële onderdelen, als vermeld in artikel 3, punt 4°, vallen toe aan de bevoegde dienst”. Met het oog daarop wordt de betrokken persoon verplicht een beschrijving van de mogelijke toepasselijkheid te geven en mogelijke documenten daarover aan te leveren.

Indien er effectief sprake is van “niet-essentiële onderdelen” wordt dit met toepassing van paragraaf 4, lid 2, punt 6°, als dusdanig in de bevestiging van registratie opgenomen of, met toepassing van paragraaf 4, lid 3, later bevestigd.

Paragraaf 3 – Ontvangstmelding

Deze ontvangstmelding is noodzakelijk omdat de ontvangstmelding een ijkpunt is voor de start van de behandelingstermijn van tien werkdagen.

Paragraaf 4, lid 2, punt 2° – Registratienummer

De verplichte vermelding van het registratienummer is noodzakelijk om duidelijk te maken dat de overbrenging rechtmatig, op basis van de betreffende algemene vergunning, gebeurt. Dit registratienummer is een alternatief voor het vergunningsnummer waarnaar normaliter wordt verwezen.

Paragraaf 4, lid 2, punt 5°, c) – Productcode

Het gebruik van een productcode zorgt ervoor dat het elektronisch formulier vermeld in artikel 58, §2, zowel simpel en overzichtelijk blijft als dat de betreffende producten in het formulier eenvoudig geïdentificeerd kunnen worden.

Artikel 11 – Voorrangsregel algemene vergunningen nr. 3 en 4 voor de tijdelijke overbrenging met het oog op demonstratie, evaluatie of expositie, onderhoud of herstelling

Deze bepaling beoogt de transparantie over het gebruik van de algemene vergunningen te verhogen.

Aangezien bepaalde overbrengingen onder het toepassingsgebied van verschillende algemene vergunningen kunnen vallen, wordt er in deze bepaling voor gekozen voorrang te verlenen aan de algemene vergunningen voor specifieke doeleinden. Dit betekent dus dat voor de tijdelijke overbrenging met het oog op demonstratie, evaluatie of expositie, onderhoud of herstelling naar een gecertificeerd persoon verplicht gebruik moet gemaakt worden van de algemene vergunningen vermeld in artikel 14, §2, 3° en 4°, van het Wapenhandeldecreet en niet van de algemene vergunningen voor de overbrenging naar gecertificeerde personen, vermeld in artikel 14, §2, 2°, van het Wapenhandeldecreet. Ondergeschikt aan de algemene vergunningen vermeld in artikel 14, §2, 3° en 4°, wordt ook voorrang gegeven aan de algemene vergunning voor overbrengingen in het kader van een intergouvernementeel samenwerkingsprogramma, vermeld in artikel 14, §2, 5°, van het Wapenhandeldecreet.

Aangezien artikel 50, §2, van het Wapenhandeldecreet vervolgens voorziet dat in het jaarlijks verslag over het gebruik van de algemene vergunningen verslag wordt uitgebracht per algemene vergunning, houdt bovenstaande regeling in dat uit de jaarlijkse verslaggeving duidelijk de doeleinden zullen blijken waarvoor de algemene vergunningen werden gebruikt.

Artikel 12 – Bijzonder regels algemene vergunningen voor de tijdelijke overbrenging met het oog op demonstratie, evaluatie of expositie, onderhoud of herstelling

Deze bepalingen kaderen de inhoudelijke draagwijdte van de algemene vergunningen voor de tijdelijke overbrenging met het oog op demonstratie, evaluatie of expositie, onderhoud en herstelling.

De definities van de verschillende doeleinden werden gebaseerd op gelijkaardige bepalingen in Verordening 1232/2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 428/2009 van de Raad tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweërlei gebruik.

Artikel 13 – Mogelijkheid van schorsing of beperking in gebruik van algemene vergunningen

Deze bepaling benadrukt enkel dat artikel 43 van het Wapenhandeldecreet en artikel 46 en volgende van het besluit ten volle van toepassing zijn op de algemene vergunningen. De bepaling stelt dit dus als dusdanig voor de duidelijkheid, maar juridisch vloeit dit gewoon voort uit artikel 43 van het Wapenhandeldecreet en artikel 46 en volgende van het besluit.

Voor de duidelijkheid worden ook de gronden op basis waarvan de bevoegde minister de algemene vergunningen kan schorsen of beperken in gebruik uitdrukkelijk vermeld in het Wapenhandelbesluit en worden deze vertaald naar specifieke aard van de algemene vergunningen. Op basis van artikel 43 van het Wapenhandeldecreet, zoals vermeld in artikel 13 van het Wapenhandelbesluit is het dus mogelijk om het gebruik van de algemene vergunningen te beperken op grond de criteria opgenomen in artikel 26 en 28 van het Wapenhandeldecreet.

Hoofdstuk 1 – Procedure voor de aanvraag en toekenning en de nadere regels van vergunningen vermeld in artikel 15, 16, 22 en 23 van het Wapenhandeldecreet

Deze bepalingen geven gedeeltelijk uitvoering aan artikel 7, §3, en 8, §4, van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 14, paragraaf 1 – Noodzakelijke gegevens op aanvraag

Deze bepaling komt tegemoet aan de vereiste om in de regelgeving de informatie op te sommen die (minimaal) nodig is opdat een vergunningsaanvraag in overweging kan genomen worden. Deze opsomming houdt rekening met de decretale en internationale verplichtingen ter zake en is gebaseerd op de formulieren die op dit moment in de praktijk voor vergunningsaanvragen gebruikt worden.

De bepaling onder sub-punt a) van punt 12° werd overgenomen uit artikel 5, §3, van het KB van 8 maart 1993.

De bepaling onder sub-punt b) kadert de vergunningsverplichting van het Wapenhandeldecreet binnen het geheel van de mogelijk toepasselijke regelgeving bij in-, uit, doorvoer en overbrenging en responsabiliseert de aanvrager op dat vlak. Wat betreft de douaneregelgeving en de Wapenwet van 8 juni 2006 hangt de verbintenis ook samen met het beding vermeld in artikel 15, §2, lid 2, van dit besluit.

Artikel 14, paragraaf 2 – Noodzakelijke documenten bij aanvraag

Met het oog op duidelijkheid worden in deze paragraaf de documenten opgesomd die op basis van verschillende decretale verplichtingen en verplichtingen in dit besluit noodzakelijk zijn om een vergunning te verkrijgen.

Artikel 15 – Mogelijkheid termijn voldoening toekenningsvoorwaarden en garanties

De bepaling geeft gedeeltelijk uitvoering aan artikel 12, §3, van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 16 – Uitzondering verplichte wederuitvoerverbintenis voor bepaalde lidstaten van het Wassenaar Arrangement

De bepaling geeft uitvoering aan paragraaf 3, lid 3, van artikel 19 en 24 van het Wapenhandeldecreet.

De opgenomen lijst bevat alle huidige lidstaten van het Wassenaar Arrangement die geen lid zijn van de EU of de NAVO, met uitzondering van Rusland en Oekraïne. Deze landen werden niet in de lijst opgenomen vanwege enige bezorgdheid omtrent

de overwegingen vermeld in punt 1° van artikel 19 en 24, telkens §3, lid 2, van het Wapenhandeldecreet en de overwegingen vermeld in punt 3° van artikel 24, §3, lid 2, van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 17, paragraaf 1 – Noodzakelijke gegevens op vergunning

Deze bepaling komt tegemoet aan de vereiste om in de regelgeving de informatie op te sommen die (minimaal) op de vergunning moet staan. Deze opsomming houdt rekening met de decretale en internationale verplichtingen ter zake.

Artikel 17, paragraaf 2, lid 2 – Beding rechtmatig gebruik vergunning onderworpen aan naleving douane- en wapenregelgeving

Deze bepaling versterkt de interne verbondenheid tussen vergunningsverplichtingen van het Wapenhandeldecreet enerzijds en de douaneregelgeving en de Wapenwet van 8 juni 2006 anderzijds. De bepaling verbindt immers het rechtmatig gebruik van de vergunning aan de naleving van de mogelijke verplichtingen van de aanvrager die deze verbonden regelgevingen aan de betreffende in-, uit-, doorvoer hechten. Op die manier wordt het toezicht op de naleving van de vergunningsverplichtingen van het Wapenhandeldecreet eveneens vast geklonken aan de controle op de naleving van de toepasselijke bepalingen in douaneregelgeving en de Wapenwet van 8 juni 2006. Als dusdanig is deze bepaling dan ook geschikt als kapstok voor afspraken omtrent toezicht en controle in het kader van een eventueel samenwerkingsakkoord met de bevoegde federale diensten, waarnaar al werd verwezen in de toelichting bij artikel 47 van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 18, paragraaf 1 – Geldigheidsduur vergunningen

De geldigheidsduur van drie jaar voor globale vergunningen werd vastgelegd in artikel 6, lid 2, sub-lid 2, van richtlijn 2009/43, wat met deze bepaling wordt omgezet. Om twee redenen werd er voor geopteerd om deze geldigheidsduur door te trekken naar de andere vergunningen. Ten eerste houdt een geldigheidsduur van drie jaar voor zowel de aanvragers als de bevoegde dienst een administratieve vereenvoudiging in zonder dat daarbij aan controle wordt ingeboet. Een geldigheidsduur van drie jaar verandert immers niets aan de rapporteringsverplichtingen vermeld in artikel 49 van het Wapenhandeldecreet, aan de mogelijkheid voor de bevoegde dienst om overzichten van de voltrokken overbrengingen en zendingen op te vragen en de mogelijkheid om vergunningen met toepassing van artikel 43 van het Wapenhandeldecreet te schorsen of te beperken in gebruik. Ten twee sluit een geldigheidsduur van drie jaar beter aan bij de gangbare looptijd van commerciële contracten.

Artikel 19 – Wederuitvoer, wederinvoer of wederoverbrenging bij tijdelijk in-, uitvoer of overbrenging

De wederuitvoer, wederinvoer of wederoverbrenging is een voorwaarde gekoppeld aan het gebruik van een tijdelijke vergunning.

De bepaling omtrent het bewijs van wederuitvoer, wederinvoer of wederoverbrenging is gebaseerd op artikel 7, lid 2, van het KB van 8 maart 1993.

Artikel 20 – Nadere regels van het opleggen van gebruiksvoorwaarden en gebruiksbeperkingen bij overbrenging van onderdelen

Deze bepaling zet artikel 4, lid 7 en 8, van richtlijn 2009/43 om.

In artikel 4, lid 7, van de richtlijn wordt gesteld dat bij de overweging van voorwaarden te verbinden aan de overbrenging van onderdelen rekening moet gehouden worden met de gevoeligheid van de overbrenging. In de beoordeling van die gevoeligheid moet rekening gehouden worden met de aard en betekenis van de onderdelen in relatie tot de producten waarin zij opgenomen zullen worden en in relatie tot het eventueel eindgebruik van de eindproducten dat aanleiding tot bezorgdheid geeft. Artikel 4, lid 8, stelt vervolgens dat bij niet-gevoelige overbrengingen geen uitvoerbeperkingen mogen opgelegd worden als een verklaring van de bestemming wordt voorgelegd dat de bedoelde onderdelen geïntegreerd zullen worden in zijn eigen product en, behalve voor onderhoud of herstelling, niet als zodanig kunnen worden overgebracht of uitgevoerd in een later stadium.

Om in dit besluit, de ministeriële besluiten en de praktijk eenvoudig te kunnen refereren aan onderdelen waarvan de aard en betekenis in relatie tot de producten waarin zij geïntegreerd zullen worden beperkt is werd hier in artikel 3, 4°, de omvattende term 'niet-essentiële onderdelen aan verbonden.

Hoofdstuk 2 / Artikel 21 – Nadere regels van de kennisgeving vermeld in artikel 7, §2, van het Wapenhandeldecreet

Deze bepalingen geven gedeeltelijk uitvoering aan artikel 7, §3, van het Wapenhandeldecreet.

Paragraaf 1, lid 1 en paragraaf 2, lid 2 – Termijnen

De minimumtermijn van twintig werkdagen om de voorgenomen overbrenging aan de bevoegde dienst te melden en de maximumtermijn van tien werkdagen om de voorgenomen overbrenging prima facie te onderzoeken moeten er gezamenlijk voor zorgen dat: (1) de bevoegde dienst voldoende tijd heeft om de voorgenomen overbrenging prima facie te onderzoeken en; (2) de betrokken persoon tijdig weet of hij de betreffende producten op het voorgenomen tijdstip zal kunnen overbrengen dan wel hij voor de overbrenging een vergunning behoeft.

Tijdens de voorziene tien werkdagen dient dus enkel prima facie onderzocht te worden of de voorgenomen overbrenging eventueel een probleem zou kunnen vormen in het licht van de criteria van artikel 11 van het Wapenhandeldecreet. Indien daartoe de noodzaak bestaat kan de bevoegde dienst vervolgens in het kader van een opvolgende vergunningsprocedure ten gronde onderzoeken of de overbrenging al dan niet toelaatbaar is in het licht van de criteria van artikel 11 van het Wapenhandeldecreet.

Paragraaf 1, lid 2 – Noodzakelijke gegevens in kennisgeving

Deze opsomming neemt de relevante gegevens over uit de opsomming in artikel 14, §1, van gegevens die (minimaal) nodig zijn opdat een vergunningsaanvraag in overweging kan genomen worden.

Paragraaf 2, lid 1 – Ontvangstmelding

Deze ontvangstmelding is noodzakelijk ongeacht of de kennisgeving elektronisch of via gewone of aangetekende brief gebeurt omdat de ontvangstmelding een ijkpunt is voor de start van de behandelingstermijn van tien werkdagen.

Hoofdstuk 3 – Procedure voor het verkrijgen en de nadere regels van het voorlopig advies en de schriftelijke bevestiging

Deze bepalingen geven uitvoering aan artikel 9, §3, van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 22, paragraaf 1 – Noodzakelijke gegevens op aanvraag

Deze opsomming neemt de relevante gegevens over uit de opsomming in artikel 12, §1, van gegevens die (minimaal) nodig zijn opdat een vergunningsaanvraag in overweging kan genomen worden.

Artikel 9, §1, van het Wapenhandeldecreet stelt dat een voorlopig advies kan aangevraagd worden over de toelaatbaarheid van een bepaalde in-, uit- of doorvoer of overbrenging.

De noodzakelijke ‘bepaaldheid’ van de voorgelegde transactie betekent echter niet dat alle gegevens daarvan al moeten bekend zijn om een voorlopig advies te verkrijgen.

Een voorlopig advies kan bijvoorbeeld al aangevraagd worden zonder dat de aanvrager al kennis heeft over de specifieke gegevens van de afzender (bij invoer of overbrenging naar het Vlaamse Gewest) of van de bestemming en eindgebruiker (bij uit-, doorvoer of overbrenging naar een andere lidstaat van de EU).

Bij een aanvraag van een voorlopig advies over uit-, doorvoer of overbrenging naar een andere lidstaat van de EU moet de aanvrager dan wel specificeren naar welke categorie van eindgebruikers hij of zij beoogt uit of door te voeren of over te brengen. Het is dus niet mogelijk om een algemeen voorlopig advies aan te vragen over een bepaald land.

Aangaande de technische gegevens van de betreffende goederen kan het voorlopig advies aangevraagd worden zonder het gewicht, het aantal, de waarde in euro's en de tariefcode van de goederen. Een technische beschrijving van de goederen is uiteraard onontbeerlijk.

Hoewel een voorlopig advies dus kan aangevraagd worden zonder opgave van bepaalde gegevens is het uiteraard zo dat de afwezigheid van kennis over deze gegevens een invloed zal hebben op de evaluatie van de betreffende in-, uit-, doorvoer of overbrenging.

Artikel 24 – Herevaluatie

Hoewel het voorlopig advies louter informatief en niet-bindend van aard is, is het uiteraard een belangrijke indicatie of een opvolgende vergunningsaanvraag al dan niet zal goedgekeurd worden. In die zin zullen verkrijgers van een voorlopig advies zich in hun handelen ook naar dit advies richten. Om te vermijden dat dergelijke handelingen gesteld worden op een moment dat omwille van bepaalde omstandigheden het voorlopig advies niet meer als dusdanig zou kunnen gelden, wordt de mogelijkheid geboden om een herevaluatie van dat advies te vragen.

Het derde lid werd toegevoegd om duidelijk te maken dat het niet tot de verantwoordelijkheid van de Minister of de bevoegde dienst behoort om in geval van gewijzigde omstandigheden de verkrijger van een voorlopig advies daarvan op de hoogte te stellen.

Artikel 25, paragraaf 1 – Noodzakelijke gegevens op aanvraag

Artikel 9, §2, van het Wapenhandeldecreet stelt dat een schriftelijke bevestiging kan gevraagd worden naar aanleiding van een bepaalde uit- of doorvoer.

Dit houdt in dat schriftelijke bevestiging moet gevraagd worden op het moment van een concrete uit- of doorvoer en dus niet in abstracto, bijvoorbeeld over het gehele productengamma van een bedrijf. Die noodzakelijke ‘bepaaldheid’ betekent echter niet dat de geldingskracht van de schriftelijke bevestiging beperkt is tot de concrete uit- of doorvoer naar aanleiding waarvan ze wordt gevraagd. Anders gezegd, op het moment dat over een bepaald goed naar aanleiding van een bepaalde uit- of doorvoer een schriftelijke bevestiging is afgeleverd dat de goederen niet onder de toepassing van artikel 8, §2, van het Wapenhandeldecreet vallen, geldt de schriftelijke bevestiging ook voor opvolgende uit- en doorvoertransacties.

Dergelijke algemene geldingskracht is logisch gelet op de aard en de inhoud van de definitie van ‘ander voor militair gebruik dienstig materiaal’. De memorie bij artikel 2, 2°, van het Wapenhandeldecreet stelt daarover immers het volgende: ‘[D]e definitie [...] streeft [ernaar] om de vergunningsplicht te laten afhangen van het mogelijke gebruik van de goederen en niet van de hoedanigheid van de eindgebruiker’. Dit betekent dat de evaluatie van de mogelijke aanwending van de betreffende goederen objectief en in abstracto moet gebeuren, los van de hoedanigheid van de eindgebruiker en los van een concrete transactie. Hieruit vloeit dan ook voort dat de schriftelijke bevestiging los van de hoedanigheid van de eindgebruiker en los van de concrete transactie geldt en dat deze dus ook algemeen kan gebruikt worden, zij het voor een bepaalde geldigheidsduur (zie daarover de toelichting bij paragraaf 4).

Artikel 25, paragraaf 2 – Noodzakelijke documenten bij aanvraag

Gelet op de aard en inhoud van de definitie van ‘ander voor militair gebruik dienstig materiaal’ in artikel 2, 2°, van het Wapenhandeldecreet is een correcte beschrijving van de mogelijke aanwending van de betreffende goederen cruciaal.

Om die reden bevat paragraaf 2, lid 2 de verplichting voor de aanvrager om er zich toe te verbinden of zijn naar waarheid te antwoorden op twee vragen die cruciaal in

het oordeel of de betreffende goederen al dan niet onder de toepassing van artikel 8, §2, van het Wapenhandeldecreet vallen en als dusdanig bij uit- en doorvoer een vergunning behoeven.

Hierbij moet opgemerkt worden dat de analyse van de toepasselijkheid van artikel 8, §2, niet beperkt is tot de analyse van de antwoorden op deze vragen. Anders gezegd, een negatief antwoord op beide vragen, waarmee de bevoegde dienst het in haar analyse eens is, leidt niet noodzakelijk tot de niet-toepasselijkheid van artikel 8, §2. De toepassing van de definitie in artikel 2, 2°, is immers niet beperkt tot goederen die als dusdanig ontworpen of aangepast zijn of waarbij in het ontwerp met dergelijk gebruik is rekening gehouden.

Artikel 26, paragraaf 1 – Noodzakelijke gegevens in schriftelijke bevestiging

Punt 7° – Mededeling niet-vergunningsplicht

Dit punt maakt duidelijk dat de bevestiging dat de opgelijste goederen vrij zijn van vergunning beperkt is tot de vergunningsverplichtingen die voortvloeien uit het Wapenhandeldecreet. Deze bevestiging belet niet dat voor de uit- en doorvoer van de betreffende goederen eventueel toch een vergunning zou kunnen nodig zijn op basis van andere regelgeving, zoals EU-verordening 428/2009 tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweërlei gebruik.

Punt 8°, b) – Beding rechtmatig gebruik vergunning onderworpen aan naleving douane- en wapenregelgeving

Zie de toelichting bij artikel 17, §2, lid 2.

Artikel 27 – Geldigheidsduur schriftelijke bevestiging

Hoewel de schriftelijke bevestiging algemeen, voor verschillende uit- en doorvoertransacties kan gebruikt worden, wordt er met het oog op om een periodieke evaluatie wel een geldigheidsduur aan verbonden.

Hoofdstuk 4 – Procedure voor de aanvraag en toekenning en de nadere regels van de voorafgaande machtiging en de procedure voor het moraliteitsonderzoek

Deze artikelen geven uitvoering aan artikel 10, §2, lid 2, van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 29, paragraaf 1 – Noodzakelijke gegevens op aanvraag

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 1 van het KB van 16 mei 2003 betreffende de vergunning bedoeld in artikel 10 van de wet van 5 augustus 1991, maar past dit aan aan de eigenheid en het doel van de voorafgaande machtiging.

De bepaling houdt ook rekening met de memorie van toelichting bij artikel 10 van het Wapenhandeldecreet. Daarin staat het volgende:

‘De controle die het Vlaamse Gewest via de vereiste van de voorafgaande machtiging uitoefent op uitvoerders, doorvoerders en overbrengers is [...] een controle in de eerste orde, waarbij het Vlaamse Gewest achteraf nog steeds de controle houdt op de specifieke transacties die de gemachtigde uitvoerders, doorvoerders en overbrengers willen verrichten. Bovendien bevat het artikel dat een meer flexibel vergunningsregime voorziet – i.e. de globale vergunning – zelf bepaalde voorwaarden inzake de betrouwbaarheid. Omwille van deze redenen is de controle voorzien in deze bepaling vooral gericht op de moraliteit van de aanvrager, wat tevens in overeenstemming is met het huidige artikel 10 van wet van 5 augustus 1991.

De Vlaamse Regering zal deze controle concretiseren, onder meer in de vorm van een verplichte voorlegging van bepaalde documenten zoals een uittreksel uit het strafregister van de betreffende personen (de natuurlijke personen of de bestuurders van de rechtspersoon) en, zoals al aangegeven in het tweede lid van paragraaf 2, in een mogelijke vraag tot advies aan bepaalde federale overheidsdiensten.’

Met punt 7° wordt de link gelegd tussen de toekenningsprocedure van de voorafgaande machtiging en het eventuele opvolgende gebruik van de globale vergunning, vermeld in artikel 15 van het Wapenhandeldecreet. De documentatie die in de toekenningsprocedure van de voorafgaande machtiging moet worden voorgelegd kan vervolgens worden aangewend om bij een eventuele aanvraag van een globale vergunning na te gaan of de aanvrager al dan niet over de evenredige en passende middelen en procedures beschikt om te kunnen voldoen aan de verplichtingen die op het vlak van overbrengingscontrole en rapportering als vermeld in artikel 12 en 49 van het Wapenhandeldecreet verbonden zijn of kunnen zijn aan het gebruik van een globale vergunning.

Hoofdstuk 5 – Procedure voor de aanvraag en toekenning en de nadere regels van het certificaat van gecertificeerd persoon

Deze artikelen geven uitvoering aan artikel 14, §3, van het Wapenhandeldecreet.

De verschillende bepalingen zijn gebaseerd op, of houden minstens rekening met de richtsnoeren opgenomen in de Aanbeveling van de Commissie van 11 januari 2011 betreffende de certificering van defensieondernemingen uit hoofde van artikel 9 van Richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap.

Artikel 32 en 33 – Aanvraag- en toekenningsprocedure

Deze bepalingen zetten artikel 9, lid 2 en 4, van richtlijn 2009/43 verder om.

Artikel 32, paragraaf 1, lid 1 en 2 – Noodzakelijke gegevens op en documenten bij aanvraag

De lijst van noodzakelijke gegevens en documenten is gebaseerd op de elementen vermeld in artikel 14, §3, van het Wapenhandeldecreet aan de hand waarvan de betrouwbaarheid van de aanvrager moet beoordeeld worden.

Lid 1, 4°, 5° en 6° - Beschrijving activiteiten en defensiegerelateerde producten

Deze gegevens zijn van belang in de afweging of de toekenning van een certificaat al dan niet beperkt moet worden tot bepaalde productcategorieën, als vermeld in artikel 33, 1°.

Lid 2, 2°, en lid 3 – Overname voorwaarden voorafgaande machtiging

Deze bepalingen werden omwille van twee redenen overgenomen uit artikel 10, §2, lid 2, van het Wapenhandeldecreet en artikel 29, §1, lid 2, 1°, van dit besluit, betreffende de voorafgaande machtiging.

Ten eerste stelt artikel 10, §4, 2°, van het Wapenhandeldecreet gecertificeerde personen vrij van de verplichting om houder te zijn van de voorafgaande machtiging om defensiegerelateerde producten, uit- of doorvoeren naar een land buiten de EU of definitief over te brengen naar een andere lidstaat van de EU, Het is dan ook logisch dat de aanvrager van een certificaat van gecertificeerd persoon minstens aan dezelfde voorwaarden moeten voldoen en minstens evenwaardig moet onderzocht worden als een aanvrager van een voorafgaande vergunning.

Ten tweede stelt artikel 14, §3, lid 1, 1°, van het Wapenhandeldecreet dat in de beoordeling van de betrouwbaarheid van de aanvrager ondermeer rekening moet gehouden worden met de eventuele gerechtelijke veroordelingen van de aanvrager in de uitoefening van zijn defensieactiviteiten.

De vermelding van 'de ter zake bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten van de EU' in artikel 32, §1, lid 3, is gebaseerd op een richtsnoer daaromtrent in de Aanbeveling van de Commissie.

Artikel 32, paragraaf 2 – Plaatsbezoek

In het kader van de certificeringsprocedure is het vaak nuttig om de informatie die de aanvrager in het kader van zijn aanvraag aanbrengt te verifiëren aan de hand van een bezoek aan de gebouwen van de aanvrager. Op die manier kan ter dege het interne nalevingsprogramma, de organisatiestructuur alsook de fysieke en technische veiligheidsmaatregelen, als vermeld in artikel 14, §3, lid 1, 5°, e), van het Wapenhandeldecreet beter beoordeeld worden.

Artikel 33, 2° – Verklaring gebruik voor productie

Deze mogelijkheid is gebaseerd op een richtsnoer daaromtrent in de Aanbeveling van de Commissie en behoeft regelgevende verankering.

Artikel 34 – Noodzakelijke gegevens op certificaat van gecertificeerd persoon

Deze bepalingen zetten artikel 9, lid 3 en 4, van richtlijn 2009/43 verder om.

De lijst van noodzakelijke gegevens op het certificaat is gebaseerd op het standaardcertificatiemodel dat als bijlage II is gevoegd bij de Aanbeveling van de Commissie.

Punt 8° werd uitdrukkelijk opgenomen in het licht van de herevaluatieverplichting vermeld in artikel 35, §2, lid 2, 1°.

Artikel 35, paragraaf 1 – Geldigheidsduur, verlenging en herevaluatie van certificaten van gecertificeerd persoon

Deze bepalingen zetten gezamenlijk artikel 9, lid 3, d), en artikel 9, lid 5 van richtlijn 2009/43 om. Deze artikelen voorzien respectievelijk een maximale geldigheidsduur van 5 jaar en een driejaarlijkse evaluatie van het certificaat.

Artikel 35, paragraaf 2 – Mogelijkheid bijkomende herevaluatie van certificaten van gecertificeerd persoon

Deze herevaluatiemethode is gebaseerd op een richtsnoer daaromtrent in de Aanbeveling van de Commissie en behoeft regelgevende verankering. Er werd voor geopteerd dit als dusdanig op te nemen om het instrument van 'maatregelen die er op gericht zijn bij te dragen tot de naleving van de relevante voorwaarden en criteria' beschikbaar te maken.

Artikel 36 – Publicatie lijst van gecertificeerde personen

Deze bepaling zet artikel 9, lid 8, van richtlijn 2009/43 om.

Artikel 37 – Lijst van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie die in-, uit- en doorgevoerd en overgebracht kunnen worden zonder vergunning

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 30, §2, van het Wapenhandeldecreet.

Hoofdstuk 1 – Procedure voor de aanvraag en toekenning en de nadere regels van vergunningen vermeld in artikel 34, 36, §2, 38 en 39, §2, van het Wapenhandeldecreet

Deze bepalingen geven uitvoering aan artikel 30, §3 van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 38, paragraaf 1, lid 1 – Noodzakelijke gegevens op aanvraag

Zie de toelichting bij artikel 14, §1.

De verplichting in punt 10° tot mededeling of de goederen gebruikt zullen worden voor activiteiten van civiele aard dan wel militair of paramilitaire aard heeft te maken met de definitie van 'civiel vuurwapen', vermeld in artikel 2, 4°, van het Wapenhandeldecreet. Het civiele dan wel militaire of paramilitaire gebruik van de

vuurwapens bepaalt immers de toepasselijkheid van titel 2 dan wel titel 3 van het Wapenhandeldecreet. Als de aanvraag echter automatische vuurwapens of vuurwapens met een kaliber dat door de Vaste Internationale Commissie ter Beproeving van Draagbare Vuurwapens als militair werd geïnclassificeerd betreft, is sowieso titel 2 van toepassing.

Wat betreft punt 12°, zie de toelichting bij artikel 14, §1, 12°.

Artikel 38, paragraaf 1, lid 2 – Bijkomende gegevens op aanvraag overbrengings-, uit- of doorvoervergunning

Deze bepaling zet artikel 11, §2, lid 1, van richtlijn 91/477 gedeeltelijk om en past dit tevens toe op uit- en doorvoer.

Artikel 38, paragraaf 2 – Noodzakelijke documenten bij aanvraag

Zie de toelichting bij artikel 12, §2.

Artikel 39 – Mogelijkheid termijn voldoening toekenningsvoorwaarden en garanties

De bepaling geeft gedeeltelijk uitvoering aan artikel 33, §3, van het Wapenhandeldecreet.

Zie ook de toelichting bij artikel 15.

Artikel 40 – Uitzondering verplichte wederuitvoerverbintenis voor bepaalde lidstaten van het Wassenaar Arrangement

De bepaling geeft uitvoering aan artikel 40, §3, lid 3, van het Wapenhandeldecreet.

Zie ook de toelichting bij artikel 16.

Artikel 41, paragraaf 1 – Noodzakelijke gegevens op vergunning

Zie de toelichting bij artikel 17, §1.

Punten 5° en 6° van het derde lid zetten artikel 11, §2, lid 1, van richtlijn 91/477 gedeeltelijk om en passen dit tevens toe op uit- en doorvoer.

Artikel 41, paragraaf 2, lid 2 – Beding rechtmatig gebruik vergunning onderworpen aan naleving douane- en wapenregelgeving

Zie de toelichting bij artikel 17, §2, lid 2.

Artikel 42, paragraaf 1 – Geldigheidsduur vergunningen

De geldigheidsduur van vergunningen voor de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van civiele vuurwapen, onderdelen en munitie wordt in lijn met de huidige praktijk behouden op één jaar, uiteraard met uitzondering van de 'open vergunning', waarvan artikel 36, §1, van het Wapenhandeldecreet zelf de driejarige geldigheidsduur

vaststelt. De aard van de goederen en de problematiek omtrent illegale wapenhandel noopt immers tot strikte opvolging.

Artikel 43 – Wederuitvoer, wederinvoer of wederoverbrenging bij tijdelijk in-, uitvoer of overbrenging

Zie de toelichting bij artikel 19.

In het kader van tijdelijke in-, uitvoer of overbrenging van civiele vuurwapen, onderdelen en munitie moet uiteraard rekening gehouden worden met de vereenvoudigde procedures, vermeld in artikel 35, 36, §2 en 39 van het Wapenhandeldecreet.

Hoofdstuk 2 / Artikel 44 – Nadere regels van de kennisgeving vermeld in artikel 35, §2, eerste lid, en in artikel 39, §1, eerste en tweede lid, van het Wapenhandeldecreet

Deze bepalingen geven gedeeltelijk uitvoering aan artikel 35, §2, lid 2 en artikel 39, §1, lid 4 van het Wapenhandeldecreet.

Paragraaf 1, lid 1 – Termijn

De minimumtermijn van twee werkdagen om de voorgenomen overbrenging, in- of uitvoer aan de bevoegde dienst te melden is beperkt omdat het grotendeels gaat om een louter formele controle die inhoudt dat: (1) de vuurwapens waarop de kennisgeving betrekking heeft vermeld staan in de voorgelegde bezitstitel en (2) er een daadwerkelijk bewijs is van de voorgestelde activiteiten.

Tevens is de kennisgeving vooral ook belangrijk als registratiemoment dat moet toelaten de tijdige wederoverbrenging, in-, of uitvoer op te volgen.

Paragraaf 1, lid 2 – Noodzakelijke gegevens in kennisgeving

Zie de toelichting bij artikel 38, §1.

Paragraaf 2 – Gecertificeerd afschrift kennisgeving

De elektronische terbeschikkingstelling van een gecertificeerd afschrift, voorzien van het visum en de stempel van – in geval van Vlaanderen – de Vlaamse overheid, sluit aan bij de huidige praktijk binnen de Europese Unie met betrekking tot kennisgevingen over het gebruik van de ‘open vergunning’ door erkende wapenhandelaars (zie artikel 45).

Dit geldt evenzeer voor het overmaken van het gecertificeerd afschrift aan de bevoegde autoriteiten in het land van bestemming.

Paragraaf 3 – Wederuitvoer, wederinvoer of wederoverbrenging bij tijdelijk in-, uitvoer of overbrenging

Zie de toelichting bij artikel 43.

Hoofdstuk 3 / Artikel 45 – Nadere regels van de kennisgeving vermeld in artikel 36, §1, eerste lid van het Wapenhandeldecreet

Deze bepalingen geven gedeeltelijk uitvoering aan artikel 36, §1, lid 2 van het Wapenhandeldecreet.

Paragraaf 1, lid 1 – Termijn

De minimumtermijn van twee werkdagen om de voorgenomen overbrenging, aan de bevoegde dienst te melden sluit aan bij de huidige praktijk binnen de Europese Unie. Artikel 11, §3, lid 2, van richtlijn 91/477 bepaalt dienaangaande enkel dat dit moet gebeuren 'voorafgaand aan de datum van overbrenging'. Deze beperkte termijn houdt er rekening mee dat het grotendeels gaat om de louter formele controle dat de kennisgeving overeenstemt met document waaruit de voorafgaande toestemming van het land van bestemming voor de overbrenging blijkt.

Paragraaf 1, lid 2 – Noodzakelijke gegevens in kennisgeving

Zie de toelichting bij artikel 38, §1.

Deze opsomming bevat niet punten 1° en 2° van artikel 38, §1, lid 2, omdat artikel 11, §2, lid 2, van richtlijn 91/477 stelt dat bij overbrenging tussen wapenhandelaars deze gegevens niet moeten meegedeeld worden.

Paragraaf 2 – Gecertificeerd afschrift kennisgeving

De elektronische terbeschikkingstelling van een gecertificeerd afschrift, voorzien van het visum en de stempel van – in geval van Vlaanderen – de Vlaamse overheid, sluit aan bij de huidige praktijk binnen de Europese Unie.

Dit geldt evenzeer voor het overmaken van het gecertificeerd afschrift aan de bevoegde autoriteiten in het land van bestemming.

Deel 4 / Artikel 46 tot en met 49 – Schorsing, intrekking en beperking van vergunningen, machtigingen, certificaten, voorlopige adviezen en schriftelijke bevestigingen

Dit deel geeft uitvoering aan artikel 43, §1, van het Wapenhandeldecreet.

De beschrijving van de procedure is, net zoals de procedure voor tijdelijke uitsluiting, gebaseerd op de tekst van artikel 11, §§ 3-7, van het KB van 8 maart 1993. Zie daarover de toelichting bij artikel 50 en 51.

De procedure verschilt al naargelang een schorsing, intrekking of beperking bij wijze van algemene dan wel individuele maatregel beoogd wordt.

Er is sprake van een individuele maatregel als de situatie waarop het voornemen van de schorsing, intrekking of beperking gebaseerd is – één van de situaties vermeld in punten 1° tot en met 3° van artikel 43, §1, van het Wapenhandeldecreet – verbonden is aan een of meerdere specifieke personen en de vergunning of vergunningen (of machtiging, certificaat, voorlopige advies of schriftelijke bevestiging, al naargelang de situatie) die aan deze persoon of personen is of zijn toegekend.

Het onderscheid in procedure vloeit voort uit artikel 43, §1, lid 2, van het Wapenhandeldecreet waarin (logischerwijze) enkel in het geval van een schorsing, intrekking of beperking bij wijze van individuele maatregel de uitdrukkelijke mogelijkheid tot voorlegging verweermiddelen een hoorrecht wordt voorzien.

Specifiek aan de procedure voor schorsing, intrekking of beperking bij wijze van algemene maatregel is de verplichting om de maatregel en elke wijziging daarvan te publiceren op de website van de Vlaamse overheid.

Voorafgaande machtigingen, certificaten en schriftelijke bevestigingen zijn niet opgenomen in de beschrijving van de procedure voor schorsing, intrekking of beperking bij wijze van algemene individuele maatregel. Deze worden immers toegekend op basis van een evaluatie van de hoedanigheid van de aanvrager of van de goederen van de aanvrager, waardoor de situatie waarop het voornemen van de schorsing, intrekking of beperking gebaseerd is per definitie verbonden zal zijn aan een of meerdere specifieke personen.

Deel 5 / Artikel 50 en 51 – Tijdelijke uitsluiting van aanvragers

Dit deel geeft uitvoering aan artikel 44, §1, van het Wapenhandeldecreet.

De beschrijving van de procedure is gebaseerd op de tekst van artikel 11, §§ 3-7, van het KB van 8 maart 1993. De daarin vervatte procedure werd om twee redenen bijgeschaafd.

Ten eerste voorziet bovenstaande procedure een meer efficiënte taakverdeling tussen de Minister en de administratie, waarbij de Minister de beslissingen neemt en de administratie deze beslissingen voorbereidt en uitvoert.

Ten tweede houdt de bovenstaande procedure uitdrukkelijk rekening met de eventuele strafrechtelijke vooronderzoeken en de strafvordering die mogelijks werd ingesteld naar of voor de onregelmatigheden die aanleiding geven tot een tijdelijke uitsluiting.

Artikel 52 – Procedure hoorrecht bij weigering

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 45, lid 2, van het Wapenhandeldecreet

Artikel 53 en 54, paragraaf 1, lid 2 – Aanwijzing toezichthoudende en sanctionerende personeelsleden

Deze bepalingen geven uitvoering aan respectievelijk artikel 46, §1, en 48, lid 1, van het Wapenhandeldecreet.

Deze bepalingen verwijzen niet louter naar de 'bevoegde dienst' (zie artikel 3, 1^o) omdat het hier niet noodzakelijk om dezelfde personeelsleden moet gaan. Deze bepaling trachten dus een duidelijk onderscheid te maken tussen enerzijds de 'bevoegde dienst' en anderzijds de personeelsleden die toezicht houden op de naleving van het Wapenhandeldecreet en de uitvoeringsbesluiten en de personeelsleden die administratieve sancties kunnen opleggen.

Titel 2 / Artikel 54 tot en met 56 – Procedure voor het opleggen van administratieve sancties en de nadere regels van de uitvoering ervan

Deze artikelen geven uitvoering aan artikel 48, lid 2, van het Wapenhandeldecreet.

De bepalingen zijn gebaseerd op artikel 11 van het Wapenhandeldecreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus, artikel 32/1 en 33/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot uitvoering van het Wapenhandeldecreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus en artikel 22 en 23 van het Wapenhandeldecreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies.

Deel 8 – Rapportering door aanvragers

Deze bepalingen geven uitvoering aan artikel 49, §4, van het Wapenhandeldecreet en zetten daarbij onder meer artikel 8, derde en vierde lid, van richtlijn 2009/43 verder om.

Daarbij wordt ondermeer de procedure, de vorm en de nadere regels van de rapportering over het gebruik van de algemene vergunningen, vermeld in artikel 14 van het Wapenhandeldecreet, vastgelegd. Omdat het gebruik van algemene vergunningen, vermeld in artikel 14 van het Wapenhandeldecreet, met enkel 'a posteriori'-controle een nieuw gegeven is in de Belgische en Vlaamse context besliste de Vlaamse Regering om in de memorie van toelichting bij het ontwerp van Wapenhandeldecreet het volgende engagement in te schrijven: 'Wat betreft de rapportering over het gebruik van de in artikel 14 van dit Wapenhandeldecreet bedoelde algemene vergunningen zullen de nadere regels daarvan op basis van overleg met de sector vastgesteld worden.'

Dit engagement werd vertaald in een bevraging over rapportering en bewaring van gegevens die werd voorgelegd aan verschillende personen waarvan de administratie verwacht dat zij na de inwerkingtreding van het Wapenhandeldecreet gebruik zullen maken van het systeem van algemene vergunningen en aan de betrokken sectororganisatie. Deze bevraging bevatte drie elementen: (1) een toelichting bij de verplichtingen over rapportering en bewaring van gegevens in het Wapenhandeldecreet en in richtlijn 2009/43; (2) een peiling naar de huidige praktijken omtrent rapportering en bewaring van gegevens en; (3) een uiteenzetting van de beoogde methode voor de uitvoering van de verplichtingen over rapportering en bewaring van gegevens in het Wapenhandeldecreet en in richtlijn 2009/43, met daaraan gekoppeld een vraag naar evaluatie.

De bevraging werd niet beperkt tot vragen omtrent rapportering over het gebruik van algemene vergunningen, maar bevatte dezelfde elementen betreffende de rapportering over het gebruik van andere vergunningen.

De verkregen input van de betrokken personen werd dan ook meegenomen in de opmaak van elk van de aspecten die in artikel 57 tot en met 58 aan bod komen.

Artikel 57, 58, 59 en 60 – Rapportering over het gebruik van algemene, globale, individuele en meervoudige vergunningen voor overbrengingen binnen de Europese Unie

Deze bepalingen zetten artikel 8 van richtlijn 2009/43 verder om.

Artikel 57, lid 1 – Elektronische rapportering over het gebruik van algemene, globale, individuele en meervoudige vergunningen voor overbrengingen binnen de Europese Unie

De keuze voor een volledig elektronische rapportering over het gebruik van de vergunningen voor overbrengingen binnen de Europese Unie is ingegeven door vier belangrijke overwegingen.

De voornaamste overweging is de noodzaak voor zowel de betrokken personen als voor de administratie een omvattende en toch efficiënte methode te voorzien voor de rapportering over het gebruik van algemene vergunningen, als vermeld in artikel 14 van het Wapenhandeldecreet. Wat betreft de betrokken personen mag de vereenvoudiging die met het gebruik van algemene vergunningen wordt ingevoerd niet teniet gedaan worden door onnodig verzwaren van de overzichts- en rapporteringsverplichtingen. Dezelfde overweging geldt voor de administratie die moet toegelaten worden de rapportering over het gebruik van algemene vergunningen zo efficiënt mogelijk te verwerken. Tegelijkertijd geldt voor de administratie uiteraard dat de rapportering een cruciale rol speelt in de controle op het gebruik van algemene vergunningen (en in de rapportering over het gebruik van algemene vergunningen aan het Vlaams Parlement). Deze verschuiving van een 'a priori'-controle naar een 'a posteriori'-controle betekent immers dat de informatie over de concrete invulling van de vergunningen niet bekend is op basis van de vergunningen zelf, maar pas bij het effectieve gebruik hiervan. Een dergelijke efficiënte methode voor beide actoren vindt haar vorm dan ook in een elektronisch rapport, volgens een uniform model dat door de administratie wordt ter beschikking gesteld en waarin de betrokken personen enkel de noodzakelijke gegevens moeten invoeren en voorts kunnen verwijzen naar de overzichten die zij op basis van artikel 49, §2 van het Wapenhandeldecreet moeten bijhouden.

De tweede overweging is rapportering over het gebruik van globale en individuele vergunningen voor overbrenging binnen de EU is echter dat niet echt kan teruggevallen worden op afschrijvingen door de Douane aangezien daar geen juridische verplichting toe bestaat.

Ten derde past de keuze voor een digitale rapportering binnen het streven om de gehele vergunningsprocedure, inclusief rapportering over het gebruik van vergunningen, te laten verlopen via een web-based interactieve databank.

Ten vierde wijzen de consultaties met de sector, op basis van de hoger vermelde bevraging, een grote steun aan voor een digitale rapportering, mits garanties omtrent veiligheid en confidentialiteit. Als reden wordt opgegeven dat dit de controle en het bijhouden van gegevens zou vergemakkelijken. Een aantal bevroegde personen gaven aan al te beschikken over een digitale rapportering die nuttig kan zijn voor het in de bevraging voorgestelde elektronische rapport.

Deze steun voor een digitale rapportering geldt grotendeels ook voor de rapportering over het gebruik van andere dan algemene vergunningen. Er werd in de bevraging uitdrukkelijk gepeild naar een evaluatie van het voorstel om ook digitaal te rapporteren over het gebruik van individuele en globale vergunningen voor overbrengingen binnen de EU én over het gebruik van individuele en gecombineerde vergunningen voor in-, uit en doorvoer.

Wat betreft globale vergunningen voor overbrengingen binnen de EU werden geen bezwaren geuit tegen een digitale rapportering, al wordt in het licht daarvan wel uitgekeken naar de introductie van een web-based interactieve databank waarlangs de gehele vergunnings- en opvolgingsprocedure kan verlopen.

Wat betreft individuele en gecombineerde vergunningen voor in-, uit en doorvoer, zie de toelichting bij artikel 61.

Artikel 57, lid 2 – Formulieren

Hierboven werd al aangegeven dat de doelstellingen die de verplichting tot elektronische rapportering onderbouwen ook uniform modellen van rapporteringsformulieren veronderstellen.

In de bevraging werden hierover geen substantiële opmerkingen gemaakt.

Artikel 58 en 59, telkens paragraaf 1 – Overzichten / referentiedocumenten

De referentiedocumenten, minstens één per overbrenging waarnaar wordt verwezen moeten alle gegevens bevatten als vermeld in respectievelijk paragraaf 2 of 3 van artikel 49 van het Wapenhandeldecreet.

In de bevraging werd gepeild naar welke specifieke documenten hiervoor gebruikt (kunnen) worden. In de antwoorden werd verwezen naar verzendingsnota's, leveringsnota's, leveringsbewijzen, purchase orders, pro forma documenten, transportdocumenten, facturen, en afgeschreven vergunningen.

Er werd ook verwezen naar verschillende douanegerelateerde documenten zoals douanerekeningen en afschrijvingsdocumenten van de douane.

De bepaling peilde vervolgens of telkens één of meer documenten (zullen) nodig zijn om per overbrenging of zending documentatie bij te houden met daarin de gegevens, vermeld in respectievelijk paragraaf 2 en 3 van artikel 49 van het Wapenhandeldecreet. Een aantal personen stellen dat er waarschijnlijk meerdere documenten zullen nodig zijn of dat bestaande documenten zullen moeten aangepast worden. Dit zou vooral gelden betreffende de verplichtingen vermeld in punten 6° en 7° van paragraaf 2 en punten 3° en 4° van paragraaf 3. Met het oog op duidelijkheid werd in bovenstaande bepalingen dan ook uitdrukkelijk opgenomen dat op elk van deze documenten per overbrenging of zending een referentienummer moet vermeld worden.

In de bevraging werd ook gevraagd in hoeverre deze documenten (zullen moeten) verschillen bij enerzijds overbrengingen binnen de EU en in-, uit- en doorvoer

anderzijds. In de antwoorden wordt vooral verwezen naar de het gebruik van officiële douanedocumenten bij in-, uit- en doorvoer.

Over de mogelijkheid tot voorlegging van door de douane afgeschreven vergunningen of van douanedocumenten bij overbrenging binnen de EU variëren de antwoorden. Enkele bevroegde personen melden dat hun douanekantoor overbrengingsvergunningen afschrijft of de eigen afschrijving controleert, andere melden dat hun douanekantoor stelt dit niet te kunnen doen of niet op de hoogte te zijn of dit al dan niet kan. Zoals hoger aangegeven werd er omwille van de twee in deze paragraaf vermelde redenen dan ook geopteerd voor een algemene verplichting tot elektronische rapportering.

Artikel 58, paragraaf 2 en 3 en artikel 59, paragraaf 2 – Elektronische rapporten

Op basis van en in verwijzing naar de referentiedocumenten vermeld in paragraaf 1 van elk artikel moet dan het elektronisch rapport aangevuld worden. Gelet op het feit dat de referentiedocumenten ook aan de administratie moeten overgemaakt worden, moeten in het elektronisch rapport dan ook enkel die gegevens opgenomen die nodig zijn in het licht van de belangrijkste doelstelling van de elektronische rapportering. Dit is toelaten aan de administratie om op een efficiënte en eenvoudige manier: (1) controle uit te oefenen over het correcte gebruik van de van algemene vergunningen vermeld in het Wapenhandeldecreeet en; (2) te rapporteren aan het Vlaams Parlement.

In de bevraging werden over de gegevens die noodzakelijk in de elektronische rapporten moeten opgenomen worden geen substantiële opmerkingen gemaakt.

Artikel 60, Paragraaf 1 – Bewaringsplicht overzichten / referentiedocumenten

Deze bepaling zet artikel 8, §4, van richtlijn 2009/43 om. Dit artikel verplicht personen die gebruik maken van vergunningen voorzien in richtlijn 2009/43 om de overzichten van voltrokken overbrengingen ten minste te bewaren 'gedurende eenzelfde periode als is bepaald in relevante nationale regelgeving betreffende de eisen voor het bijhouden van gegevens door economische actoren [...] en in ieder geval niet minder dan drie jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de overdracht heeft plaatsgehad'.

De termijn van zeven jaar komt overeen met de termijn die ondermeer in de Jaarrekeningwet voorzien is voor het bijhouden van rechtvaardigende bescheiden.

Artikel 60, Paragraaf 2 – Tijdstip of frequentie van rapportering

Deze bepaling geeft invulling aan de 'gezette tijden' waarop gebruikers van vergunningen voorzien in richtlijn 2009/43 volgens artikel 8, §3, lid 1 van die richtlijn over hun gebruik moeten rapporten.

Wat betreft algemene vergunningen wordt geopteerd voor een zesmaandelijks rapportering in het licht van het noodzakelijke evenwicht uiteengezet in de toelichting bij artikel 57.

Wat betreft globale vergunningen wordt geopteerd voor een jaarlijkse rapportering omwille van de aard van de globale vergunning. Anders dan individuele vergunningen, meervoudige en gecombineerde vergunningen (zie ook de toelichting

bij artikel 61) kunnen globale vergunningen immers toegekend worden zonder vermelding van een specifieke hoeveelheid aan goederen. Dit betekent dat de aanvrager tijdens de driejarige geldigheidsduur van de globale vergunning de defensiegerelateerde producten of productcategorieën vermeld in de vergunning onbepaald kan overbrengen naar de bestemmingen vermeld in de vergunning. Dit betekent dan ook dat de Minister en de bevoegde dienst op het moment van de toekenning van de globale vergunning geen precieze kennis heeft van de kwantitatieve draagwijdte van de vergunning. Om dit te compenseren wordt voorzien dat over het gebruik van de globale vergunning jaarlijks een elektronisch rapport moet opgemaakt worden.

Wat betreft individuele en meervoudige vergunningen stelt het bovenstaande probleem zich niet omdat deze vergunningen worden toegekend voor een specifieke hoeveelheid goederen. De Minister en de bevoegde dienst kennen dus op het moment van de toekenning van de vergunning wel de precieze kwantitatieve draagwijdte van de vergunning. Voor die vergunningen volstaat dan ook een rapportering na het verstrijken van de driejarige geldigheidsduur van de vergunning of nadat het geheel van de toegestane hoeveelheid of het toegestane gewicht van goederen werd overgebracht.

Deze laatste vaststelling geldt tevens voor de rapportering over het gebruik van individuele, meervoudige en gecombineerde vergunningen bij in-, uit- en doorvoer (zie ook de toelichting bij artikel 61).

Artikel 61 – Rapportering over het gebruik van individuele, gecombineerde en meervoudige vergunningen voor in-, uit en doorvoer

Uit de bevraging over rapportering, vermeld in de toelichting bij de titel van Deel 8, blijkt dat de geuite steun voor een digitale rapportering grotendeels ook geldt voor de rapportering over het gebruik van andere dan algemene vergunningen. Wat betreft individuele en gecombineerde vergunningen voor in-, uit en doorvoer werd er echter door verschillende respondenten op gewezen dat de gegevens die in het digitale rapport zou moeten opgenomen worden al bekend zijn op basis van de afschrijving van de betreffende vergunningen door de daartoe bevoegde diensten van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën. Aangezien de naleving van dergelijke afschrijvingsverplichting op zich administratieve lasten met zich meebrengt en de noodzakelijke gegevens via de afgeschreven vergunning en de verplichting in artikel 16, §2 en 40, §2, van dit besluit al aan de bevoegde dienst overgemaakt worden, zou een bijkomende digitale rapportering onnodig de administratieve werklust van de betrokken personen verhogen.

Om die reden wordt in dit artikel de afschrijvingen door de Douane als basis voor rapportering over het gebruik van in-, uit- en doorvoervergunningen genomen.

Artikel 62 – Uitzonderlijke elektronische rapportering over het gebruik van individuele, gecombineerde en meervoudige vergunningen voor in-, uit en doorvoer

Dit artikel bevat de logische uitzonderingen op de loutere rapportering over het gebruik van in-, uit- en doorvoervergunningen aan de hand van de afschrijvingen van de vergunning door de Douane.

Tevens wordt de mogelijkheid voorzien voor de Minister om ook voor de rapportering over het gebruik van in-, uit- en doorvoervergunningen algemeen het gebruik van een elektronisch formulier verplicht te stellen. Deze bepaling past binnen het eerder vermelde streven om de gehele vergunningsprocedure, inclusief rapportering over het gebruik van vergunningen, te laten verlopen via een web-based interactieve databank. Bovendien opent deze bepaling de deur voor afspraken omtrent een (nieuwe) harmonisering tussen afschrijvings- en rapporteringsverplichtingen in het kader van een eventueel samenwerkingsakkoord met de bevoegde federale diensten, waarnaar al werd verwezen in de toelichting bij artikel 47 van het Wapenhandeldecreet.

Bijlage 1 – Lijst van defensiegerelateerde producten, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, munitie en andere goederen waarvan de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging verboden zijn (als vermeld in artikel 7, lid 1, van het besluit)

De inhoud van deze lijst werd vastgelegd in artikel 3, §1, van het Wapenhandeldecreet dat stelt dat:

- de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging verboden is van defensiegerelateerde producten, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie waarvan het gebruik, de productie, de ontwikkeling of de overdracht verboden zijn door of krachtens internationale verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België.
- de invoer en de overbrenging naar het Vlaamse Gewest verboden van defensiegerelateerde producten, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, munitie en andere goederen, andere dan deze vermeld in het eerste lid, waarvan het voorhanden hebben in België verboden is op basis van de Wapenwet van 8 juni 2006.

De onderhavige lijst verduidelijkt enkel de goederen waarop het verbod van toepassing is, zonder daarbij afbreuk te doen aan wat in artikel 3, §1, van het Wapenhandeldecreet is bepaald, noch daar goederen aan toe te voegen. Anders gezegd, de beleidskeuze omtrent welke goederen onder het in-, uit-, doorvoer- en overbrengingsverbod vallen werd volledig gemaakt in artikel 3, §1, van het Wapenhandeldecreet en onderhavige lijst voorziet bij die decretale keuze enkel een richtsnoer.

Met het oog op duidelijkheid en transparantie worden de defensiegerelateerde producten waarop een internationaal verbod rust in deze lijst enerzijds gespecificeerd aan de hand van de internationale regelgevende tekst waarop het verbod is gebaseerd en de algemene benaming van de betreffende producten in die tekst en anderzijds aan de hand van de categorie van deze producten in de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen.

Wat betreft de (andere) goederen die door de Wapenwet van 8 juni 2006 als 'verboden wapens' werden geclassificeerd wordt ervoor geopteerd om deze niet te specificeren teneinde de overeenstemming tussen onderhavige lijst en de lijst van verboden wapens in de Wapenwet niet in gevaar te brengen. Een uitzondering werd gemaakt voor uraniummunitie omdat het gebruik, de productie, de ontwikkeling of de

overdracht ervan verboden zijn krachtens een internationale verbintenis van België (zie daarover het tweede lid van de toelichting bij artikel 3, §1, lid 1, van het Wapenhandeldecreet).

Wat betreft andere defensiegerelateerde producten gaat het op dit moment – volgens hun omschrijving in de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen – om de volgende producten:

- Automatische vuurwapens en vuurwapens met een kaliber dat door de Vast Internationale Commissie ter Beproeving van Draagbare Vuurwapens als militair werd geclassificeerd, als vermeld in productcategorie 2 van de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen;
- Wapens met gladde loop met een kaliber van 20 mm of meer, andere wapens met een kaliber groter dan 12,7 mm (kaliber 0,50 inch), werpers, toebehoren en speciaal ontworpen onderdelen daarvoor, als vermeld in productcategorie 2 van de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen;
- Munitie en ontstekingsinstellingsinrichtingen voor de wapens vermeld in punten 1 en 2, en speciaal ontworpen onderdelen daarvoor, als vermeld in productcategorie 3 van de Gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen;
- Bommen, torpedo's, raketten, geleide projectielen, andere ontploffingsmechanismen en ladingen en toebehoren, als vermeld in productcategorie 4 van de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen.

Bijlage 2 – Lijst van defensiegerelateerde producten, bijkomend aan gevoelige goederen als vermeld in artikel 2, 9° van het Wapenhandeldecreet, waarvan de overbrenging naar het Vlaamse Gewest een kennisgeving en de invoer een vergunning behoeft en van ordehandhavingmateriaal waarvan de invoer een vergunning behoeft (als vermeld in artikel 7, respectievelijk lid 2 en 3 van het besluit)

Artikel 7, §2 en 8, §3 van het Wapenhandeldecreet bevatten in hun lid 1 respectievelijk een kennisgevings- en vergunningsplicht bij overbrenging of invoer van de goederen die in artikel 2, 9°, worden omschreven als 'gevoelige goederen'. In de memorie van toelichting bij artikel 2, 9°, van het Wapenhandeldecreet wordt de huidige catalogus van de goederen die zijn opgenomen in het VN-register voor Conventionele Wapens opgelijst. Wat betreft conventionele wapens bevat het register de verplicht te rapporteren en bindende categorieën gevechtstanks, pantsergevechtsvoertuigen, zware artilleriesystemen, gevechtsvliegtuigen, gevechtshelikopters, oorlogsbodems en raketten en raketwerpers en is er voor elke categorie een definitie voorhanden. Deze goederen moeten én kunnen hier dus niet meer gespecificeerd opgelijst worden aangezien het VN-register voldoende duidelijk is.

De goederen die zijn opgenomen in de optionele categorieën over "kleine en lichte wapens" zijn revolvers, zelflaadpistolen, geweren, karabijnen, lichte en halfzware machinepistolen, aanvalswapens, machinegeweren, granaatwerpers, draagbare antitankwapens ('bazooka's'), terugstootloze vuurmonden, draagbare raketlanceerders ('law') en mortieren met een kaliber minder dan 75mm. In tegenstelling tot de verplicht te rapporteren categorieën over conventionele wapens zijn deze optionele categorieën van "kleine en lichte wapens" echter niet bindend en

is er daarom ook geen definitie voorhanden van wat onder die optionele categorieën moet verstaan worden. De “Guidelines for Reporting International Transfers” en de informatiebrochure over de toepassing van het VN-register vermelden bakenen echter wel in algemene zin af wat onder “kleine en lichte wapens” kan verstaan worden:

“In order to fulfill the purposes of the Register, however, and bearing in mind its focus on military weapons, man-portable weapons made or modified to military specification for use as lethal instruments of war should be reported. With regard to Small arms, this can include those weapons intended (i.e. transferred) for use by individual members of armed forces, such as revolvers and self-loading pistols; rifles and carbines; sub-machine guns; assault rifles; and light machine guns. With regard to Light Weapons, this can include those weapons intended for use by several members of armed forces serving as a crew, such as heavy machine guns; hand-held under-barrel and mounted grenade launchers; portable anti-tank guns; recoilless rifles; portable launchers of anti-tank missile and rocket systems; and mortars of calibres less than 75mm.”

Met het oog op duidelijkheid en transparantie wordt in deze lijst verduidelijkt wat verstaan wordt “kleine en lichte wapens” in het kader van het VN-register en worden deze defensiegerelateerde producten opgenomen aan de hand van de categorie en beschrijving van deze defensiegerelateerde producten in de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen.

Hierbij moet echter ook direct opgemerkt worden dat bij de opmaak van de lijst rekening gehouden moet worden met verschillende bepalingen in andere delen van het Wapenhandeldecreet die al controles voorzien voor wapens die binnen het toepassingsgebied van deze lijst zouden kunnen vallen, teneinde duplicatie te vermijden.

Zo werd rekening gehouden met het toepassingsgebied van Titel 3 van het Wapenhandeldecreet, dat ‘civiele vuurwapens’, als gedefinieerd in artikel 2, 4°, van het Wapenhandeldecreet, al aan een invoervergunning onderwerpt.

Vervolgens werd ook rekening gehouden met artikel 3, §1, lid 3, van het Wapenhandeldecreet dat de invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest verbiedt goederen waarvan het voorhanden hebben in België verboden is op basis van de Wapenwet van 8 juni 2006. Omdat het vierde lid van artikel 3, §1, de invoer en overbrenging van dergelijke goederen voor toegelaten doeleinden al aan een vergunning onderwerpt worden deze goederen in deze lijst niet herhaald. Het gaat specifiek om wapens die artikel 3, §1, 3°, van de Wapenwet als ‘wapens ontworpen voor uitsluitend militair gebruik’ omschrijft. De Wapenwet lijst daarbij de volgende wapens op: ‘automatische vuurwapens, lanceertoestellen, artilleriestukken, raketten, wapens die gebruik maken van andere vormen van straling dan die bedoeld onder het 1°, munitie die specifiek is ontworpen voor die wapens, bommen, torpedo's en granaten’. Volgens de terminologie van de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen gaat het om de volgende producten:

- Wapens met gladde loop met een kaliber van 20 mm of meer, andere wapens met een kaliber groter dan 12,7 mm (kaliber 0,50 inch), werpers, toebehoren en speciaal ontworpen onderdelen daarvoor, als vermeld in productcategorie 2;

- Munitie en ontstekingsinstellingsinrichtingen voor de wapens vermeld in punt 1, en speciaal ontworpen onderdelen daarvoor, als vermeld in productcategorie 3;
- Bommen, torpedo's, raketten, geleide projectielen, andere ontploffingsmechanismen en ladingen en toebehoren, als vermeld in productcategorie 4.

In het licht van de mogelijkheid in artikel 7, §2, lid 2 en 8, §3, lid 2 van het Wapenhandeldecreet om naast de kennisgevings- en vergunningsplicht voor overbrenging en invoer van 'gevoelige goederen' deze ook te voorzien voor bepaalde goederen waarvan wordt vastgesteld dat deze een directe bedreiging voor de openbare orde of veiligheid vormen. In het licht daarvan werden uit afdeling 2 van de 2^{de} categorie van de bijlagen van het KB van 8 maart 1993 ook die goederen overgenomen die niet vallen onder de definitie van 'gevoelige goederen'. Het gaat dan specifiek over vuurleidingssystemen en lasers voor militair gebruik. De omschrijving van deze goederen werd aangepast aan de terminologie van de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen.

Artikel 8, §3, lid 2, van het Wapenhandeldecreet voorziet tevens de mogelijkheid om een vergunningsplicht in te stellen voor invoer van bepaald ordehandhavingsmateriaal. Op dit moment bestaat daar echter geen noodzaak toe. De invoer van het meest courante ordehandhavingsmateriaal wordt immers al gereguleerd door artikel 3, §1, lid 2, dat de invoer verbiedt van ordehandhavingsmateriaal waarvan het particulier bezit door de Wapenwet van 8 juni 2006 verboden is en door verordening 1236/2005 met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontterende behandeling of bestraffing. Deze verordening stelt eveneens bepaalde repressiegoederen onder een invoerverbod. Ook het KB van 8 maart 1993, in afdeling 2 van de 2^{de} categorie van de bijlagen, stelt geen bijkomend ordehandhavingsmateriaal onder de invoervergunningsplicht.

Bijlage 3 – Lijst van ordehandhavingsmateriaal waarvan de uit- en doorvoer een vergunning behoeft (als vermeld in artikel 7, lid 4, van het besluit)

In het licht van de verplichting in artikel 8, §1, lid 3, van het Wapenhandeldecreet om rekening te houden met het risico dat het betreffende ordehandhavingsmateriaal gebruikt kan worden voor binnenlandse repressie werd de lijst van ordehandhavingsmateriaal gebaseerd op de volgende teksten:

- 1) punt G van afdeling 1 van de 2^{de} categorie van de bijlagen van het KB van 8 maart 1993;
- 2) de lijst van uitrustingen die zouden kunnen worden gebruikt voor binnenlandse repressie, zoals voorzien in de richtlijnen van de Raad over de implementatie en evaluatie van beperkende maatregelen in het kader van het GBVB van de EU en;
- 3) artikel 3, §1, van de Wapenwet van 8 juni 2006 waarin bepaald ordehandhavingsmateriaal als 'verboden wapen' wordt geclassificeerd en waarvan op basis van artikel 3, §1, lid 3, van het Wapenhandeldecreet de invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest verboden is.

De omschrijving van de goederen werd uiteraard aangepast aan de terminologie van het Wapenhandeldecreet en de definitie van ‘ordehandhavingsmateriaal’ in artikel 2, 15° van het Wapenhandeldecreet.

Bij de opmaak van de lijst werd rekening gehouden met bepaalde regelgeving van de Europese Unie die bepaald ordehandhavingsmateriaal al aan in-, uit-, doorvoer- en overbrengingsreglementering ontwerpt, teneinde duplicatie te vermijden. Het gaat respectievelijk over:

- 1) de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen;
- 2) verordening 428/2009 tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweërlei gebruik en;
- 3) verordening 1236/2005 met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing. Goederen die in deze instrumenten voorkomen, worden uiteraard niet in onderhavige lijst overgenomen, tenzij het noodzakelijk is om de controle op deze goederen zoals voorzien in de betreffende instrumenten uit te breiden. Zo zijn bijvoorbeeld ‘draagbare tuigen waarmee door een elektrische stroomstoot personen weerloos kunnen worden gemaakt of pijn kan worden toegebracht, met uitzondering van medische of diergeneeskundige hulpmiddelen’ en ‘voorwerpen bestemd voor het treffen van personen met giftige, verstikkende, traanverwekkende en soortgelijke stoffen, met uitzondering van medische hulpmiddelen’ (artikel 3, §1, 9° en 10°, van de Wapenwet) al gedekt door bijlage II van verordening 1236/2005.

Bijlage 4 – Lijst van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie die in-, uit- en doorgevoerd en overgebracht kunnen worden zonder vergunning (als vermeld in artikel 37 van het besluit)

In het licht van de tekst van artikel 30, §2, van het Wapenhandeldecreet en de toelichting bij dat artikel bevat deze lijst geen enkel vuurwapen, onderdeel of munitie waarvan het verwerven of voorhanden hebben volgens de Wapenwet van 8 juni 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan verboden is of aan een vergunning onderworpen. Anders gezegd bevat deze lijst enkel wapens die vallen binnen de categorie van “vrij verkrijgbare wapens” zoals opgenomen in artikel 3, §2, van de Wapenwet. Toekomstgericht zorgt de bepaling in het Wapenhandeldecreet er ook voor dat eventuele aanpassingen aan de classificatie van bepaalde wapens in de Wapenwet – bijvoorbeeld de “overheveling” van vrij verkrijgbare wapens naar de categorie van vergunningsplichtige wapens – een direct effect heeft op de vastgestelde lijst.

Bovenstaande lijst werd opgesteld op basis van een bevraging over het onderwerp die aan de betrokken overheidsinstanties en aan vertegenwoordigers van de vuurwapensector werd voorgelegd en van opvolgend overleg met de betreffende overheidsinstanties.

Wat betreft vuurwapens met een historische, folkloristische of decoratieve waarde (‘HFD-wapens’) werd beslist om de vrijstelling te beperken tot zogenaamde ‘zwart kruut’-wapens. Dit betekent vooral dat de vrijstelling niet geldt voor de HFD-wapens die zijn opgenomen in de lijst van HFD-wapens die gebruik maken van patronen met

rookzwak kruit, gevoegd als bijlage bij punt 3° van artikel 1 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt. Dit betekent ook dat voor de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van wapens die uitsluitend als vrij verkrijgbare wapens beschouwd worden omdat ze zijn vervaardigd voor 1897 (zie punt 5° van artikel 1 van het KB) nog steeds een vergunning moet aangevraagd worden. Hiertoe werd beslist omdat het vaak moeilijk is om het exacte productie- of modeljaar van een wapen te bepalen en te controleren en het daarom aangewezen is dat voor wapens die exclusief op die basis vrij verkrijgbaar zijn die controle via een vergunningsplicht voorafgaand door technische experts kan gebeuren.

Wat betreft vuurwapens die voor het afschieten onbruikbaar zijn gemaakt houdt de verwijzing naar het koninklijk besluit van 20 september 1991 op dit moment in principe in dat enkel de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van vuurwapens die door de Belgische Proefbank voor vuurwapens werden geneutraliseerd vrijgesteld zijn van vergunning. Bijlage 1, III, van richtlijn 91/477 voorziet weliswaar dat de Europese Commissie gemeenschappelijke richtsnoeren moet opstellen over normen en technieken om te waarborgen dat onbruikbaar gemaakte vuurwapens voorgoed onbruikbaar zijn, maar deze zijn op dit moment nog niet aangenomen. Eens dit het geval zal zijn, zal uiteraard het koninklijk besluit van 20 september 1991 zelf aangepast moeten worden, waardoor bovenstaande vrijstelling vanaf dat moment zal gelden voor alle vuurwapens die volgens gemeenschappelijke richtsnoeren van de Commissie onbruikbaar zijn gemaakt.

Onder de vrijstelling voor de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van vuurwapens die ontworpen zijn voor het geven van signalen, reddingsactiviteiten, slachten van dieren of visserij met harpoenen werden vuurwapens die bestemd zijn voor industriële of technische doeleinden niet opgenomen omdat dergelijke toestellen niet vallen onder de definitie van 'vuurwapen' als vermeld in artikel 2, 18°, van het Wapenhandeldecreet – overgenomen uit artikel 1 van richtlijn 91/477 en het VN-vuurwapenprotocol – en als dusdanig niet onder de toepassing van het Wapenhandeldecreet vallen. Dergelijke wapens vallen om die reden evenmin onder de controlebevoegdheid van de Vaste Internationale Commissie ter Beproeving van Draagbare Vuurwapens.

Wat betreft onderdelen werd gelet op de definitie daarvan in artikel 2, 14°, van het Wapenhandeldecreet enkel een vrijstelling voorzien voor de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van de 'zwart kruit'-wapens die zelf van de vergunningsplicht zijn vrijgesteld.

Wat betreft munitie werd beslist dat op dit moment geen enkele vrijstelling wenselijk is.

Bijlage 5 tot en met 9 – Algemene vergunningen

De vijf algemene vergunningen die als bijlagen bij het besluit zijn opgenomen zijn op een identieke manier opgebouwd.

In een eerste blok beschrijft elke algemene vergunning op een overzichtelijke manier het toepassingsgebied en de draagwijdte van de vergunning, zoals dat grotendeels bepaald wordt in het Wapenhandeldecreet en het besluit. Zo specificeert paragraaf 1 van elke algemene vergunningen de defensiegerelateerde producten en productcategorieën waarvoor de vergunning geldt, zoals bepaald in artikel 14, §4, van het Wapenhandeldecreet. Paragraaf 2 beschrijft telkens het persoonlijk toepassingsgebied van de algemene vergunning, zowel aan de zijde van de afzender als van de bestemming, zoals bepaald in artikel 4 en 14, §2, van het Wapenhandeldecreet. Aangezien algemene vergunningen 3, 4 en 5 worden toegekend voor specifieke doeleinden wordt in deze vergunningen ook een paragraaf gewijd aan de draagwijdte van die doeleinden, zoals bepaald in artikel 14, §2, van het Wapenhandeldecreet en artikel 12 van het besluit.

In een tweede blok beschrijft elke vergunning de formele voorwaarden waaraan voldoen moet worden om van de vergunning op een rechtmatige manier gebruik te kunnen maken. Deze formele voorwaarden vloeien voort uit verschillende bepalingen in het Wapenhandeldecreet en het besluit.

In een derde en vierde blok worden vervolgens de inhoudelijke voorwaarden en beperkingen die gerespecteerd moeten worden uiteengezet. Deze inhoudelijke voorwaarden en beperkingen zijn grotendeels bepaald in artikel 9, §2, van het besluit en worden opgedeeld in enerzijds uitzonderingen en beperkingen op het gebruik van de vergunningen (en dus op mogelijke overbrengingen) en anderzijds beperkingen op het eindgebruik in de lidstaat van bestemming en op de eventuele uitvoer naar een derde land. Voor beide types van beperkingen geldt dat ze voornamelijk relevant zijn bij algemene vergunningen 1, 2 en 5 omdat deze gebruikt kunnen worden voor definitieve overbrengingen, terwijl algemene vergunningen 3 en 4 per definitie enkel gebruikt kunnen worden voor tijdelijke overbrengingen.

Wat betreft algemene vergunningen 3 en 4, die enkel kunnen gebruikt worden voor tijdelijke overbrengingen, respectievelijk voor demonstratie, evaluatie en expositie en voor onderhoud en herstelling worden in het derde en vierde blok de beperkingen vermeld in artikel 12, §§ 1 en 2, hernomen, gebaseerd op gelijkaardige bepalingen in Verordening 1232/2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 428/2009 van de Raad tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweërlei gebruik.

In een vijfde blok herinneren de algemene vergunningen de gebruikers ervan ten slotte aan de mogelijkheid tot schorsing en beperking van de algemene vergunning en tot tijdelijke uitsluiting van personen die gebruik maken van de algemene vergunning. De mogelijkheid tot deze handelingen, de procedures die daarvoor moeten gevolgd worden en de manier waarop betrokken personen van dergelijke handelingen op de hoogte moeten gesteld worden vloeien uiteraard voort uit de vermelde bepalingen in het Wapenhandeldecreet en het besluit.

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS